

Työväenluokan yhteistunto

Työväenliike, joka yhteiskunnallisiin oloihin vaikuttaa työväenjärjestöjen kautta, perustuu työväenluokan yhteistuntoon, solidarisuuteen. Yhteistunto ja yksimielisuus on se kantava aate, josta se saa voimaa tehdäksensä itsensä huomatuksi myöskin vaikeampina aikoina. Henkiöstä, joka ei työväenliikkeestä ole selvillä, saattaa tämä yhteistuntuntua omituiselta, — joskus lapselliseltakin, mutta siitä huolimatta on se työväenliikkeen laki ja evankeliumi.

Mitä kehittyneempi ja täydellisempi yhteistunto on yksilössä, sitä paremmat ja voimakkaammat yhteiset järjestöt. Ei se riitä että yksilö kuuluu järjestöön. Hänen täytyy myöskin tietää minkätähden hän siihen kuuluu. Oikea yhteistunto ei ilmene tilapäisessä innostuksessa, joka väistomaisesti panee joukot liikkeelle, vaan se kasvaa luonteeseen ja kestää myöskin vaikeampina aikoina. Lopulta se antaa aivan erikoisen leiman koko yksilön olemukselle, muodostaen hänestä edesvastaunalaisen yksilön joukkotoiminnassa. Tämä edesvas-

tuun tunne ja huolto, joka kohdistuu häneen itseensä ja sen kautta koko työväenluokkaan, velvottaa häntä kuulumaan työväenjärjestöön. Ammatillisen, poliittisen ja osuustoiminnallisen liikkeen kautta pyrkii hän lujittamaan taloudellista asemaansa heikkona yksilönä yhteiskunnassa.

Mutta työväenliike ei ole asettanut ainoaksi päämääräkseen näitä aineellisia saavutuksia. Etä ne näyttäivät olevan etualalla, johtuu siitä, että työväki on aina ollut perin kurjassa taloudellisessa asemassa. Ja kun otetaan huomioon, että taloudellinen hyvinvointi on ainoa henkisen edistyksen edellytys, niin ymmärretään mistä johtuvat ne taloudelliset vaatimukset, joita työväenliike puoltaa. Sillä onhan selvää, että lyhennetty työpäivä ja korotettu palkka tuovat aina mukanaan myöskin henkistä pääomaa työväelle. Kaiken tämän saa aikaan työväenluokan yhteistunto, murtumaton, epäilyksistä vapaa luokkatietoisuus, joka täten valmistaa tuloksia, jotka ovat pysyväisiä kaikkina aikoina.

